

Arrest

nr. 207 233 van 26 juli 2018
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. VANTIEGHEM
Hulstboomstraat 30
9000 GENT

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 19 december 2017 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 13 november 2017, waarbij een aanvraag om, met toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd ongegrond wordt verklaard.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 12 januari 2018 met referentnummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 juni 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 juli 2018.

Gehoord het verslag van voorzitter G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat B. VANTIEGHEM, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. SCHREURS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Bij aangetekend schrijven van 27 augustus 2012 diende verzoekster een aanvraag in om, met toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd.

1.2. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding nam op 17 juli 2013 de beslissing waarbij verzoeksters aanvraag om, op medische gronden, tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd onontvankelijk wordt verklaard. Verzoekster stelde tegen deze beslissing een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad).

1.3. Bij arrest nr. 186 725 van 12 mei 2017 vernietigde de Raad de beslissing van 17 juli 2013 waarbij verzoeksters aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk wordt verklaard.

1.4. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging nam op 13 november 2017 de beslissing waarbij verzoeksters aanvraag om machtiging tot verblijf van 27 augustus 2012 ongegrond wordt verklaard. Deze beslissing, die verzoekster op 28 november 2017 ter kennis werd gebracht, is gemotiveerd als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 27.08.2012 bij aangetekend schrijven bij onze diensten werd ingediend door:

[M.K.]

[...]

Nationaliteit: Armenië

[...]

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, deel ik u mee dat dit verzoek ontvankelijk doch ongegrond is.

Reden :

Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen.

Overwegende dat na onderzoek door onze arts-adviseur (zie gesloten omslag, verslag dd. 09/11/2017), zij concludeerde dat de medische elementen die aangehaald werden door betrokkene niet weerhouden kunnen worden.

Derhalve

1) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of

2) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is niet bewezen dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).

Er wordt geen rekening gehouden met eventuele stukken toegevoegd aan het beroep tot nietigverklaring bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen gezien deze niet ter kennis werden gebracht aan de Dienst Vreemdelingenzaken. Het komt immers aan betrokkene toe om alle nuttige en recente inlichtingen in zijn aanvraag of als aanvulling op deze aanvraag aan onze diensten over te maken.”

Dit is de bestreden beslissing.

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoekster voert in een enig middel de schending aan van de artikelen 9ter en 62 van de Vreemdelingenwet, van de materiële motiveringsplicht, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli

1991), van het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, van de zorgvuldigheidsplicht en van het redelijkheidsbeginsel. Zij houdt tevens voor dat er sprake is van machtsoverschrijding.

Verzoekster verschaft de volgende toelichting:

“[...]”

Verzoeker citeert artikel 9 ter par. 1: De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoont overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

Artikel 9 ter voorziet derhalve in twee situatie waarbij een vreemdelingen om medische redenen tot een verblijf in het Rijk kan worden gemachtigd. In eerste instantie kan een verblijfsmachtiging worden toegestaan indien de aanvrager aantoont dat een terugkeer op zich naar zijn land van herkomst niet kan zonder zijn leven of fysieke integriteit in het gedrang te brengen. Er is aldus een onmogelijkheid om te reizen.

Daarnaast voorziet de wetgever ook dat een vreemdelingen voor wie de terugreis op zich geen reëel risico voor zijn leven of fysieke integriteit met zich meebrengt tot een verblijf om medische redenen kan worden gemachtigd indien er geen adequate behandeling voor zijn medische probleem bestaat in zijn land van herkomst en hij hierdoor in een situatie dreigt terecht te komen die als onmenselijk en vernederend dient te worden beschouwd. Het spreekt voor zich dat hierbij in regel zal dienen te worden onderzocht of het mogelijk is om een ziekte te laten behandel[en] in het land van herkomst en of de effectieve toegang tot een behandeling van deze ziekte in het land van herkomst van een vreemdeling voldoende is gegarandeerd.

Verzoeker merkt op dat de brief in bijlage onder de gesloten omslag van 9 november 2017 inderdaad verwijst naar de beschikbaarheid van de zorgen en van de opvolging in het land van herkomst en naar de toegankelijkheid van de zorgen en opvolging in het land van herkomst.

Verzoeker zal enerzijds aantonen dat verwerende partij niet alles heeft onderzocht wat hij dient te onderzoeken (zorgvuldigheidsnorm) en anderzijds dat de motivering niet strookt met de medisch attesten die verzoeker heeft aangebracht bij de aanvulling van 29 juni 2017. Als laatste punt zal verzoeker eveneens aantonen dat het advies van de arts-adviseur niet ondertekend is en derhalve kan verzoeker niet nagaan wie het advies heeft neergeschreven en of deze persoon wel degelijk een arts is (machtsoverschrij[d]ing).

1. Machtsoverschrijding

Verzoeker verwijst naar zijn stuk 1. Het betreft de bestreden beslissing dd 13 nov 2017 gevolgd met een kopie van het advies van volgens verwerende partij een arts-adviseur dd. 9 november 2017 (stuk 1).

De gesloten omslag met het advies van de arts-adviseur van verwerende partij telt 3 bladzijden.

Enkel de bestreden beslissing en de gesloten omslag met (3 bladzijden) werden op 28 november 2017 aan verzoeker beteken[d].

Doch de laatste bladzijde van het document in de gesloten omslag eindi[g]t met : Reïntegratiebijstand kan het volgende bevatten: beroepsopleidingen, opstarten van kleine zakenprojecten, kosten om een cursus of opleiding te volgen, kosten om informatie over beschikbare jobs te verkrijgen, bijvoorbeeld door middel van tewerkstellingsbureau, accommodatie / huur, extra bagage.

Daar eindigt het advies volgens de verwerende partij van een onbekende arts-adviseur.

Verzoeker stelt aldus vast dat de beslissing niet ondertekend is en dus niet door een gekende dokter (die hiervoor gekwalificeerd dient te zijn) werd toegeëigend.

Derhalve is het dan ook niet dienstig dat verwerende partij in haar beslissing van 13 nov 2017 stelt: overwegende dat na onderzoek door onze arts-adviseur (zie gesloten omslag verslag dd 9 nov 2017) zij

concludeerde dat de medische elementen die aangehaald werden door betrokkene niet weerhouden kunnen worden.

Verzoeker stelt indien deze toelichting moet worden beschouwd als een motivering die in de plaats komt van deze van de aangestelde ambtenaar-geneesheer, dan kan slechts worden vastgesteld dat de betrokken ambtenaar zich schuldig maak aan machtsoverschrijving.

Het staat helemaal niet vast dat het verslag dd 9 nov 2017 opgesteld is geworden door een arts-adviseur.

Zoals verzoeker al heeft aangegeven wordt de beslissing niet ondertekend of door een persoon die over de kwalificatie van arts beschikt toegeëigend.

Verzoeker kan niet achterhalen wie de beslissing nu heeft gemaakt. Enkel een persoon die over de kwalificatie van arts beschikt kan zich uitspreken over de medische aandoeningen van verzoeker.

Niemand heeft het advies toegeëigend waardoor indien het verslag als motivering dient om de beslissing te schragen dat er wel een behandeling is in Armenië voor de aandoening van verzoeker en dat deze behandeling toegankelijk is voor verzoeker geen rekening mee gehouden kan worden.

Het motief (het advies) is derhalve niet deugdelijk omdat het in feite niet bewezen is dat de behandeling die verzoekster behoeft toegankelijk is en dat er een behandeling zou zijn gezien dat het advies door niemand werd toegeëigend.

Het middel is derhalve gegrond op basis van machtsoverschrijving in samenhang met de deugdelijke motiveringsplicht.

2) Motivering en Zorgvuldig handelen

In een rechtstaat is het de taak van de rechtbank om na te gaan of verwerende partij bij de beoordeling van de aanvraag van verzoeker is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar beslissing is kunnen komen.

Verzoeker verwijst naar de aanvulling van 29 juni 2017 (stuk 2) die aan verwerende partij werd overgemaakt.

Verzoeker stelt vast dat het medisch verslag van de onbekende volgens verwerende partij een dokter geen melding maakt van ALLE stukken die werden overgemaakt aan de verwerende partij. Het advies verwijst enkel naar de medische attesten doch niet naar het artikel van de WHO met betrekking tot de medische infrastructuur in Armenië. Eveneens wordt er met geen woord gerept indien verzoeker stelt: Als er in Armenië al geen aandacht is voor de ouderen aldaar, laat staan dat er aandacht is voor personen met een psychische aandoening. Deze personen worden niet zoals de bejaarden aan hun lot overgelaten. De overheid komt amper tussen om hun onderdanen de verzorgen.

Nochtans is dit toch wel essentieel.

Verzoeker heeft erop gewezen dat zij naar België is gekomen omwille van het feit dat haar stokoude moeder de zorgen voor haar niet meer aankon. De moeder van verzoeker is meer dan 70 jaar. Verzoeker is geen brave vrouw die ziek in haar bed ligt.

Verzoeker heeft een erge vorm van paranoïde schizofrenie met psychotische opstoten waarvoor hospitalisatie vereist is en met residuele auditieve hallucinaties. Als verzoeker een psychotische opstoot krijgt dan weet zij niet wat zij aanricht. De stokoude moeder kan haar niet meer bedwingen, door de hallucinaties slaat zij maar in het rond. Zij is een gevaar niet alleen voor haarzelf maar ook voor haar omgeving. Zij deinst er niet voor terug, tijdens een opstoot, om iedere rond haar een pak slaag te geven. Verzoeker kan heel erg agressief uit de hoek komen. Zij weegt 109 kilo. Als zij tegen moeder loopt, valt moeder gewoon om.

In het 'Christelijke' Armenië is er geen plaats in de maatschappij voor dergelijke personen. De bevolking lacht ermee.

Stelt het medisch verslag van dokter [P.R.] dd. 23 mei 2017 (stuk 2) dan ook niet onder punt F: Mantelzorg wordt momenteel door haar broer gedaan; dit betekent voor hem een permanente belasting die echter op lange termijn niet vol te houden is.

De vraag die verzoeker zich nu stelt: wie zal er voor haar de mantelzorg toe dienen in Armenië. De moeder is te oud en kan er geen weg mee (reden dat ze naar België is gekomen omdat de broer[s] sterke mannen zijn). Het staat met een zekerheid grenzende waarschijnlijkheid vast mocht moeder nog voor haar dochter kunnen zorgen, verzoeker in Armenië was gebleven.

De vraag die zich hierbij stelt: Is mantelzorg wel noodzakelijk. Wel een blik om de bijlage bij de aanvulling leert dat verzoeker verre van therapie trouw is, indien er niemand toeziet om haar zal zij haar medicijnen niet nemen (zie opname verslag 27/2/17 tot 5/5/17).

Het is correct dat de broers verzoeker financi[e]el kunnen ondersteunen in Armenië door centen over te maken maar .... wie zal er op toezien dat zij haar medicijnen neemt? De beslissing stelt dat ze wel kan rekenen op steun van vrienden. Welke vrienden. Wie wil er nu vriend zijn met een zwaar psychiatrisch gestoord persoon. Verzoeker heeft geen vrienden in Armenië noch in België.

Dit [...] motief [k]an niet weerhouden worden. Het is niet bewezen dat verzoeker nog de nodige mantelzorg zal krijgen in Armenië. Dit motief kan dus niet in rechte gebruikt worden.

Schending van het motiveringsplicht wordt aangetoond.

Verwende partij verwijst tevens naar het feit dat verzoeker zou kunnen rekenen op gratis zorgen. In Armenië zijn er, volgens de verwerende partij, gratis extra zorgen voor sociaal kwetsbare personen en het Basic Benefit Package in Armenië regelt de toegang tot gratis gezondheidszorg en zou gratis behandeling ontvangen.

Verzoeker voegt stukken toe omtrent de toch wel heel slechte situatie in Armenië met behandeling van gestoorde personen.

Verzoeker verwijst naar stuk 3. Het betreft een vertaling van het Armeens artikel die eveneens gevoegd wordt uit het internet van Newspress.am. Welke is de behandeling mocht ze al toegang hebben tot een psychiatrisch hospitaal die de mantelzorg zou kunnen toedienen.

Verzoeker citeert uit het artikel: Zij verplichten mij om de vloeren te kuisen, ik moet werken, de zieken worden vastgebonden, wanneer ik een pijnstillers vraag wordt i[k] geslagen en men geeft mij niks. ... Het artikel gaat verder ... het feit dat er een onuitstaanbare situatie heerst in psychiatrie instellingen, en patiënten mishandeld worden is een gekend feit.

In het psychiatrisch instituut in Avan is er door de werknemers een klachten brief verstuurd naar de overheid. Wat doet de overheid zij doet niks (stuk 3 onderaan pag 1 bovenaan pag 2).

Vreemd dat verwerende partij daarvan niet op de hoogte zou zijn.

Immers heeft verwerende partij de plicht om na te gaan, conform artikel 9 of verzoeker niet in een situatie zal terechtkomen waarin zij vernederd zal worden. De vraag is dan is er wel sprake van de mogelijkheid tot een adequate behandeling?

Verzoeker verwijst verder naar stuk 4: Volgens enkele onderzoeken zijn hier niet enkel de geneeskundige methoden ondermaats en de omstandigheden onvoldoende, maar ook wordt er mishandeld (stuk 4).

Stuk 5 handelt eveneens over de toestand in het psychiatrisch ziekenhuis in Nork (Armenië). Een persoon met een psychische aandoening is niks waar[d], psychische problemen worden niet eens besproken, het staat nooit op de agenda.

Stuk 6 verwijst naar een you-tube film over de onmenselijk situatie in de psychiatrische ziekenhuizen in Armenië.

Besluit: het is correct dat er psychiatrische ziekenhuizen zijn in Armenië. Als deze al toegankelijk zouden zijn voor verzoeker, quod non, dan staat het met een zekerheid grenzende waarschijnlijkheid vast dat verzoeker terecht komt in een situatie die niet anders begrepen kan worden als onmenselijk en vernederend dient te worden beschouwd.

Verzoeker verwijst naar deze stukken omdat de verwerende partij anders bot weg zal stellen dat verzoeker het bij loutere beweringen houdt.

Verzoeker kan verwijzen naar deze nieuwe stukken omdat het de plicht is van de verwerende partij om een onderzoek te doen naar de situatie van de ziekenhuizen (alwaar verzoeker met haar aandoening moet worden opgenomen indien zij terugkeer[t] omdat de moeder van verzoeker de zorg niet aankan - zie agressie aanvallen, niet medicatietrouw, ... en mantelzorg levensnoodzakelijk is.

Maar de beslissing rept daar met geen woord over.

Artikel 9 par. 1 voorziet niet enkel dat er medische infrastructuur aanwezig is toch deze moet toch ook wel voldoen aan de basisvereisten van de menselijke waardigheid. Verzoeker toont aan dat de menselijke waardigheid ver te zoeken is en de psychiatrische instellingen. Artikel 9 stelt dat de behandeling 'adequaat' moet zijn.

Verzoeker toont aan dat geen adequate behandeling is in haar land waardoor er een risico is op een vernederende behandeling.

Verzoeker heeft in zijn aanvulling van 29 juni 2017 expliciet en duidelijk vermeld dat waardige mantelzorg voor verzoeker niet aanwezig is in Armenië.

Verzoeker herhaalt hetgeen werd neergeschreven in de aanvulling van 29 juni 2017: Verzoeker dient medicijnen te nemen om psychose te onderdrukken. Indien de arts-adviseur opzoeken zal doen in data-bases die niet openbaar zijn zoals MEDCOI's zal tot uiting komen dat deze medicijnen aldaar aanwezig zijn. Doch verzoeker stelt vast dat in Armenië geen organisaties bestaan zoals 'familiehulp, 'Wit-Gele Kruis', 'Thuiszorg', ... waarop verzoeker een beroep kan doen. Op haar bejaarde moeder kan ze geen beroep meer doen evenmin kan ze beroep doen op andere familieleden gezien deze zich in België bevinden.

Dus enkel en alleen aanhalen dat de medicijnen zoals vermeld op het medisch getuigschrift aanwezig zijn in het land en dat de Armeense overheid een uitkering uitkeert aan personen die omwille van de handicap niet kunnen werken, zieken, [b]ejaarden en gehandicapten bepaalde medicijnen zelf gratis kunnen verkrijgen zodat er g[e]en gevaar is voor een reëel risico van haar leven of fysieke integriteit is allemaal naast de kwestie omdat de mantelzorg niet aanwezig is. Zowel het medisch attest van dokter [A.G.] als van dokter [P.R.] stellen duidelijk voorop dat mantelzorg voor verzoeker noodzakelijk is. Een goede opvolging van de behandeling is noodzakelijk en verzoeker kan stabiel zijn indien de behandeling verder wordt gezet. Bij stop medicatie hervat in psychose / opstoot. Permanente opvolging vereist ter tijdige correctie medicatie in oppuntstelling van de medicatie noodzakelijk (zie medisch getuigschrift).

Een opvolging en een toezicht oog is noodzakelijk Het verslag van het PAAZ van de opname tijdens 27/2/17 tot 5/5/17 stelt: 'Patiënte is echter niet medicatietrouw'. Zodoende dient verzoeker steeds onder het toezicht oog te worden geplaatst zodat de medicatie wordt ingenomen.

Dit vormt een tegen motief tegen het motief dat verwerende partij inroept.

Verzoeker had een beslissing verwacht van verwerende partij waarbij zij zou aantonen dat de mantelzorg wel degelijk adequaat mogelijk is in Armenië. Doch zij rept daar met geen woord over.

Zij motiveert niet op een motief die door verzoeker werd aangehaald teneinde een verblijfsmachtiging te verkrijgen op basis van medische redenen.

Het niet of niet voldoende motiveren levert de illegaliteit op van de bestreden beslissing.

Het middel is gegrond.

Zoals gezegd is ook het zorgvuldigheidsbeginsel met de voeten getreden. Verwerende partij heeft gewoonweg nagelaten om alles te bestuderen, te onderzoeken wat verzoeker heeft aangehaald in zijn aanvulling van 29 juni 2017 om daaruit een redelijke beslissing te distilleren.

Verzoeker toont aan dat de mantelzorg niet aanwezig is. Gezien de medische attesten kan niet verwacht worden dat de moeder (70 jaar) de zorgen opneemt voor de dochter. Zoals als gezegd is verzoeker naar België gekomen omdat de moeder de zorg niet meer aankon. Een waardige mantelzorg in een psychiatrisch ziekenhuis die niet-vernederend en onmenselijk is evenmin aanwezig.

Verzoeker toont een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel aan.

Er wordt in de bestreden beslissing inderdaad gestipuleerd dat de medicijnen aanwezig zijn doch er wordt opnieuw met geen woord gerept over het artikel dat verzoeker gevoegd heeft van de WHO in zijn aanvulling. Verzoeker heeft in de aanvulling gesteld: Armenians struggl[e] for healt[h] care and medicines. Uit dit artikel komt tot uiting dat de overheid wel medicijnen ter beschikking stelt voor erg zieke personen zonder familie steun doch dan nog is de uitkering die wordt uitgekeerd veel te laag. Wat heeft verzoeker aan haar medicijnen als onvoldoende uitkering krijgt om haar te voorzien van huisvesting en haar te voorzien van energie. Wat is ze met haar medicijnen indien er geen toezien oog is dat ze de medicijnen trouw zal innemen.

De medische verslagen zijn heel duidelijk: Stop bij behandeling: risico voor eigen leven, gevaar voor zichzelf niet uit te sluiten.

Op pagina 2 van de bestreden beslissing wordt gesteld wat verzoeker in zijn aanvulling heeft gesteld dat er in Armenië wel psychiatrische ziekenhuizen zijn, en medicijnen aanwezig zijn doch er wordt niet gekeken naar het feit of de behandeling wel voldoet aan de minimale normen van de waardigheid waardoor er voor verzoeker geen gevaar zou zijn om terecht te komen in een onmenselijke en vernederende toestand.

Een opsomming dat alles aanwezig is, is een motief die correct is maar er moet ook worden nagegaan of de behandeling aldaar niet vernederend is als de behandeling niet adequaat is.

Zowel de zorgvuldigheidsplicht als de motiveringsplicht werden geschonden.”

2.2.1. De Raad merkt op dat artikel 62 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de administratieve beslissingen met redenen moeten worden omkleed en dat de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 voorzien dat de beslissingen van de besturen uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd, dat de motivering de juridische en de feitelijke overwegingen dient te vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat deze motivering afdoende moet zijn.

Deze uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid deze heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Het begrip “afdoende”, zoals vervat in artikel 3 van de wet van 29 juli 1991, impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. De Raad stelt vast dat in de bestreden beslissing duidelijk het determinerende motief wordt aangegeven op grond waarvan deze beslissing is genomen. Er wordt, met verwijzing naar artikel 9ter van de Vreemdelingenwet en een advies van een ambtenaar-geneesheer, immers vastgesteld dat uit het door verzoekster voorgelegde medische dossier niet kan worden afgeleid dat zij lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor haar leven of haar fysieke integriteit of aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in haar land van herkomst of het land waar zij gewoonlijk verblijft. In het advies van de ambtenaar-geneesheer waarnaar in deze beslissing expliciet wordt verwezen en dat samen met deze beslissing aan verzoekster werd ter kennis gebracht en waarvan de inhoud derhalve dient te worden geacht deel uit te maken van de motivering van de bestreden beslissing, wordt verder toegelicht dat de medische problemen van verzoekster geen tegenindicatie inhouden inzake reizen, dat thuisverpleging voor de toediening van medicatie, hulp bij zelfverzorging en huishouden mogelijk zijn in Armenië, dat in

dat land voorzieningen bestaan voor psychiatrische opvang en dagopvang en dat de medicatie die verzoekster nodig heeft Armenië beschikbaar is. Voorts wordt uitvoerig uiteengezet op basis van welke vaststellingen wordt geconcludeerd dat de vereiste medische zorgen ook voldoende toegankelijk zijn. Deze motivering is pertinent en draagkrachtig. Ze laat verzoekster toe om haar rechtsmiddelen met kennis van zaken aan te wenden.

Verzoeksters bewering dat de laatste bladzijde van het advies van de door verweerder aangestelde controlearts haar niet werd overhandigd doet aan het voorgaande geen afbreuk. Zo dit al correct zou zijn, dan moet immers worden vastgesteld dat alle bevindingen van deze arts zijn opgenomen in de eerste drie bladzijden van het advies en dat de samenvattende conclusie die op de vierde bladzijde is weergegeven ook is verwoord in de beslissing waaraan het advies is toegevoegd.

Voorts dient te worden gesteld dat de formele motiveringsplicht niet impliceert dat een bestuur elk document dat bij een aanvraag om machtiging tot verblijf wordt gevoegd afzonderlijk bespreekt. Het bestuur dient slechts te duiden op basis van welke vaststellingen en argumentatie tot een beslissing werd gekomen en verweerder heeft aan deze verplichting voldaan.

Een schending van de formele motiveringsplicht, zoals deze voortvloeit uit artikel 62 van de Vreemdelingenwet en uit de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, wordt niet aangetoond.

2.2.2. Verzoekster kan ook niet worden gevolgd in haar betoog dat verweerder zich schuldig maakte aan machtsoverschrijding aangezien de bestreden beslissing *“niet ondertekend is”*. De bestreden beslissing is wel degelijk ondertekend en er blijkt niet dat een attaché bij de Dienst Vreemdelingenzaken niet bevoegd zou zijn om de bestreden beslissing te nemen. In zoverre verzoekster verder aangeeft dat er sprake is van machtsoverschrijding omdat de attaché verwijst naar een advies van een ambtenaar-geneesheer en niet zou vaststaan dat dit advies werd opgesteld door een arts kan de Raad slechts vaststellen dat verzoeksters betoog feitelijke grondslag mist. De stukken van het aan de Raad voorgelegde administratief dossier tonen namelijk duidelijk aan dat het advies waarop verweerder zich steunde om de bestreden beslissing te nemen werd ondertekend door dokter T.d.W, arts-adviseur. De bewering van verzoekster dat zij de bladzijde met daarop de naam en functie van de arts die het advies verleende niet ontving geeft geenszins aanleiding tot het besluit dat het niet vaststaat dat het advies van 9 november 2017, waarnaar in de bestreden beslissing wordt verwezen, niet werd opgesteld door een arts-adviseur en dat niet kan worden achterhaald wie dit advies opstelde. Er blijkt duidelijk uit de stukken van het administratief dossier dat het advies werd ondertekend door een arts, dat deze arts, conform de bepalingen van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet beoordeelde of verzoekster kan reizen en of zij een adequate behandeling kan krijgen in Armenië en dat verweerder zijn beslissing heeft gebaseerd op de bevindingen van deze arts. Verzoeksters beschouwingen laten geenszins toe enige vorm van machtsoverschrijding vast te stellen.

2.2.3. De door verzoekster aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht en van de zorgvuldigheidsplicht dient in voorliggende zaak te worden onderzocht in het raam van de toepassing van de bepalingen van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Artikel 9ter, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1. De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonst overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België.

De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige en recente inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift dat niet ouder is dan drie maanden

voorafgaand aan de indiening van de aanvraag vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.”

Artikel 9ter van de Vreemdelingenwet voorziet, zoals verzoekster op correcte gronden aangeeft, derhalve in twee situaties waarbij een vreemdeling om medische redenen tot een verblijf in het Rijk kan worden gemachtigd. In eerste instantie kan een verblijfsmachtiging worden toegestaan indien de aanvrager aantoonbaar dat een terugkeer op zich naar zijn land van herkomst niet kan zonder zijn leven of fysieke integriteit in het gedrang te brengen (cf. *Parl.St. Kamer*, 2005-06, nr. 2478/001, 34) en er dus “een onmogelijkheid om te reizen” bestaat (*Parl.St. Kamer* 2005-06, nr. 2478/008, 137-138). Het betreft hier dus vreemdelingen “die omwille van een ziekte of wegens hun fysieke toestand niet meer kunnen terugkeren naar hun land van herkomst” en die zich voorheen verplicht zagen om een verblijfsaanvraag in te dienen via het toenmalige artikel 9, derde lid van de Vreemdelingenwet (*Parl.St. Kamer* 2005-06, nr. 2478/008, 9). Daarnaast voorziet de wetgever ook dat een vreemdeling voor wie de terugreis op zich geen reëel risico voor zijn leven of fysieke integriteit met zich meebrengt tot een verblijf om medische redenen kan worden gemachtigd indien er geen adequate behandeling voor zijn medisch probleem bestaat in zijn land van herkomst en hij hierdoor in een situatie dreigt terecht te komen die als onmenselijk en vernederend dient te worden beschouwd.

Verzoekster betwist niet dat de medische problemen die zij heeft haar niet belemmeren om te reizen. Zij stelt evenwel dat niet kan worden besloten dat zij in haar land van herkomst een adequate behandeling in de zin van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet zal kunnen genieten.

Zij zet uiteen dat verweerder een verslag van het wereldgezondheidsagentschap met betrekking tot de medische infrastructuur in Armenië dat zij toezond niet heeft besproken en dat niet werd gereageerd op haar stelling dat indien er in Armenië al weinig aandacht is voor ouderen er ook geen aandacht zal zijn voor mensen met een psychische aandoening. Zij stelt verder dat haar oude moeder haar niet onder controle kan houden bij een psychotische opstoot en dat er iemand dient op toe te zien dat zij haar medicijnen neemt aangezien ze niet therapietrouw is.

Allereerst moet worden geduurd dat het feit dat het wereldgezondheidsagentschap in een verslag van 2015 heeft vermeld dat het voor bepaalde groepen binnen de Armeense bevolking niet eenvoudig is om medische zorgen te genieten geen afbreuk doet aan de vaststellingen van de door verweerder aangestelde ambtenaar-geneesheer, die, op basis van meer recente informatie en een beoordeling van de eigen situatie van verzoekster, concludeerde dat verzoekster in Armenië wel degelijk een adequate behandeling in de zin van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet zal kunnen genieten.

De Raad kan inzake verzoeksters betoog omtrent de nood aan mantelzorg daarnaast slechts nogmaals herhalen dat een door verweerder aangestelde controlearts haar individuele situatie heeft onderzocht en heeft uiteengezet dat er in Armenië mogelijkheden zijn op het vlak van thuisverpleging en huishoudelijke ondersteuning en dat indien dit nodig zou zijn er ook mogelijkheden zijn op het vlak van psychiatrische opname en dagopvang. De door verweerder aangestelde ambtenaar-geneesheer heeft dus wel degelijk in aanmerking genomen dat verzoekster omwille van haar aandoening bijzondere zorgen en bijkomende hulp nodig heeft en heeft, met verwijzing naar bronnenmateriaal dat in het administratief dossier is opgenomen, uiteengezet dat de nodig ondersteuning beschikbaar en toegankelijk is. Deze arts heeft er bovendien uitdrukkelijk op gewezen dat verzoekster ook nog een beroep kan doen op andere familieleden dan haar moeder, waaronder haar broer die financieel kan bijdragen opdat zij de noodzakelijke zorgen zou krijgen in Armenië. Het gegeven dat verzoekster mantelzorg nodig heeft en dat zij hiervoor geen beroep zou kunnen doen op haar moeder, omdat deze te oud is, of op vrienden, omdat zij er geen heeft, impliceert niet dat verweerder – door onder meer te wijzen op de mogelijkheid om een beroep te doen op thuisverpleegkundigen en hulp bij zelfverzorging en in het huishouden – op kennelijk onredelijke wijze of op basis van een incorrecte feitenvinding tot de bestreden beslissing is gekomen.

Verzoekster lijkt verder uit te gaan van een incorrecte definitie van mantelzorg waar zij de mantelzorg die door een psychiatrisch hospitaal zou kunnen worden geboden in vraag lijkt te willen stellen.

Mantelzorg is de zorg voor chronisch zieken, gehandicapten en hulpbehoevenden die wordt geboden door naasten, zoals familieleden, vrienden, kennissen en burens en verweerder heeft nergens gesteld dat verzoekster voor mantelzorg dient te worden doorverwezen naar een hospitaal.

Verzoekster lijkt ook voorbij te gaan aan het feit dat de door verweerder aangestelde controlearts aangaf dat de vastgestelde paranoïde schizofrenie onder controle is met medicijnen en dat deze vaststelling steun vindt in het medisch getuigschrift van de psychiater die zij zelf consulteerde. Deze stelde immers dat verzoeksters situatie stabiel is indien de behandeling goed wordt verder gezet en deze psychiater maakte slechts melding van een medicamenteuze behandeling. Er blijkt dan ook niet dat haar, met stukken onderbouwde, grief dat de situatie van patiënten die in bepaalde psychiatrische ziekenhuizen in Armenië dienen te verblijven ernstig te wensen overlaat, dienstig is. Een verblijf in een psychiatrisch ziekenhuis is blijkens de voorgelegde stukken actueel niet aan de orde. Bovendien moet worden gesteld dat verzoekster door aan te geven dat de psychiatrische zorg in een aantal ziekenhuizen in Armenië ondermaats is en dat er klachten zijn over de wijze waarop patiënten er worden behandeld niet aantoonde dat er geen ziekenhuizen zijn waar een deugdelijke verzorging kan worden verstrekt en dat de door verweerder aangestelde controlearts verkeerdelijk stelde dat de mogelijkheid van kortdurende en langdurende psychiatrische opname en dagopvang bestaat. Het gegeven dat er klachten zijn over sommige medische instellingen laat geenszins toe te concluderen dat de zorg die wordt geboden in andere ziekenhuizen in Armenië niet adequaat is.

Waar verzoekster nog stelt dat niet vaststaat dat zij een voldoende uitkering zal hebben om te voorzien in haar huisvesting en voor de energiekosten moet worden benadrukt dat artikel 9ter van de Vreemdelingenwet verweerder niet toelaat om een verblijfsmachtiging toe te staan om louter economische redenen. Verder moet worden gesteld dat verweerder erop heeft gewezen dat verzoekster in België een broer heeft die haar financieel kan steunen en dat dit niet wordt betwist. Aangezien uit de aan de Raad voorgelegde stukken blijkt dat verzoeksters broer bereid is om zijn zus op te vangen en te steunen is het niet kennelijk onredelijk om te motiveren dat kan worden verwacht dat deze haar ook in Armenië financieel kan bijstaan.

De uiteenzetting van verzoekster laat niet toe te concluderen dat de bestreden beslissing is genomen op grond van onjuiste gegevens, op kennelijk onredelijke wijze of met overschrijding van de appreciatiebevoegdheid waarover verweerder of de door hem aangestelde ambtenaar-geneesheer beschikt of dat deze beslissing niet op een zorgvuldige wijze werd voorbereid. Een schending van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, van de materiële motiveringsplicht of van de zorgvuldigheidsplicht blijkt derhalve niet.

2.2.4. Nu geen kennelijke wanverhouding werd aangetoond tussen de overwegingen die de bestreden beslissing onderbouwen en het dispositief van deze beslissing kan verzoekster ook niet worden gevolgd waar zij lijkt te willen aangeven dat het redelijkheidsbeginsel werd geschonden (RvS 20 september 1999, nr. 82.301).

2.2.5. De toelichting die verzoekster verstrekt laat ook niet toe de schending van enig ander, niet nader omschreven, beginsel van behoorlijk bestuur vast te stellen.

Het enig middel is ongegrond.

Verzoekster heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verzoekster.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig juli tweeduizend achttien door:

dhr. G. DE BOECK,

voorzitter

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK